

ikke, at Tiden dertil er inde, og jeg mener derfor, at indtil Befolkningen kommer til en bedre, klarere og almindeligere Forstaaelse af, at noget saadant er ønskeligt, gør man rettest i at afhjælpe de Mangler, der ligge for, som bør afhjælpes og kunne afhjælpes, uden at man behøver at gaa nogen for nær. — Jeg skal hermed tillade mig at anbefale det stillede Ændringsforslag.

Nordby: Efter at den ærede Ordfører har udtalt sig, og efter at den ærede sidste Taler ogsaa har udtalt sig, kan jeg fatte mig ganske kort, idet der af dem væsentlig er udtalt, hvad jeg kunde ønske at sige. Jeg vil kun fremhæve to Ting, idet jeg i øvrigt henviser til, hvad jeg udtalte her i Tinget under Sagens første Behandling, og haaber, det vil være klart for de ærede Medlemmer, der hørte, hvad jeg den Gang sagde, at jeg er en absolut Modstander af en Lov om tvungent borgerligt Ægteskab. Jeg skal derfor heller ikke fordybe mig yderligere i almindelige Betragtninger, men kun fremkomme med nogle Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem for 9de Kreds (S. Jensen) udtalte. Det ærede Medlem ankede over, at Præsterne efter det stillede Ændringsforslag fik Myndighed til at veje og vrage, men at de manglede justerede Lodder. Det forekommer mig at være en ganske ejendommelig Udtalelse, idet det ærede Medlem jo selv er stemt for, at Præsterne, til Trods for, at de mangle justerede Lodder, ifølge Regeringens Lovforslag § 21 just skulle have Myndighed til at vrage og veje akkurat paa lignende Maade, som der her er foreslaaet i Ændringsforslaget, det forekommer mig derfor, at de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med i denne Henseende, manglede Grundlag i en ganske væsentlig Grad. — Det ærede Medlem udtalte endvidere, at der vilde blive banet en Vej for lige-gyldige Mennesker og Hyklere til at faa deres Ægteskab kirkeligt indstiftet. Det forekommer mig, at om den Udtalelse kan det samme siges som det, jeg nys nævnte, idet de samme Hyklere og lige-gyldige Mennesker i Henhold til Regeringslovforslaget have akkurat den samme Vej aaben til at faa deres Ægteskab kirkelig stiftet — der er i Virkeligheden ingen Forskel. Jeg kunde dog ikke tænke mig, at Præsterne, ifald Regeringsforslaget blev vedtaget, skulde faa klarere Syn paa, hvem der var Hyklere og lige-

gyldige, end hvis dette Ændringsforslag bliver vedtaget, det vil jeg indtil videre betvivle.

Saa udtalte det ærede Medlem, at Ægteskabet i sig selv er langt ældre end det kirkelige Ægteskab. Det er klart, at det er saaledes. Men jeg vil her minde om, at selve Regeringsforslaget i sine Motiver henviser til, at Ægteskabet har guddommelig Oprindelse fra Skabningens Begyndelse. Jeg tillod mig ved 1ste Behandling her at pege paa det samme, og i Henhold hertil vil jeg udtale, hvad der er min Overbevisning, at, naar dette er Tilfældet, og det holder jeg fast, hvilket Regeringen jo ogsaa gør, forekommer det mig, at det naturligste af Verden i denne Sag er, at den endelige Besegling af Ægteskabets Indgaaelse foregaar i Kirken, i Menighedens Forsamling, for Herrens Alter, under Bøn og Sang og under Medvirkning af Guds Tjener i Menigheden. Jeg synes, det er saa naturligt, som det overhovedet kan være.

Det ærede Medlem anker dernæst over de indkomne Adressers Lødighed. Det sidste ærede Medlem var jo inde paa en Kritik af det ærede Medlems Udtalelser i den Henseende, og jeg skal ikke yderligere fordybe mig deri, men skal kun udtale, at det forekommer mig, at i en Demokrats Mund er det en ret ejendommelig Udtalelse at ville nedsætte Adresser, der i det store og hele ere fremgaaede fra de almindelige Befolkningslag. Jeg synes, at det er i Grunden at sætte Vælgerne, om jeg saa maa sige, — af dem er der jo en stor Del her iblandt Underskriverne, der er ogsaa en stor Del Kvinder blandt dem — i anden Klasse. Det forekommer mig mindre heldigt, for at bruge et mildt Udtryk. — Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der her i denne Sal af Flertallet i Fjor under Behandlingen af de kirkelige Lovforslag skulde være fremkommet Udtalelser om, at der var Mistilid til den almindelige Befolkning, idet man ikke vilde unde Mænd eller Menighedsmedlemmer i 25 Aars Alderen Stemmeret. Jeg synes egentlig ikke, denne Sammenligning hører hjemme her. Jeg har ikke hørt, at der er fremkommet slige Udtalelser. Jeg har udtalt mig med Hensyn til den Sag, det ærede Medlem hentyder til, men jeg ved mig kemisk ren for at kunne beskyldes for Meninger, som kunde give Anledning til Udtalelser i den Retning, det ærede Medlem fremkom med. Et er jo, hvilke Rettigheder man vil unde en Mand eller Kvinde inden for Folkekir-